

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Artykuł 282 traktatu (obecnie art. 335 TFUE) stanowi, że Unia jest reprezentowana przez Komisję; — art. 335 TFUE z jednej strony oraz art. 103 i 104 rozporządzenia finansowego z drugiej strony stanowią, iż Unia jest reprezentowana przez każdą z instytucji w sprawach administracyjnych związanych z funkcjonowaniem każdej z nich z takim ewentualnym skutkiem, że organy — wyłącznie lub nie — mogą stawać przed sądem; — nie ulega wątpliwości, że zapłata zawyżonych cen na rzecz podmiotu wykonującego zamówienie będąca konsekwencją utworzenia kartelu jest objęta zakresem pojęcia „oszustwa”; — w prawie belgijskim stosuje się zasadę *lex specialis generalibus derogat*; — czy jeżeli ta zasada prawa znajduje również zastosowanie w prawie Unii podjęcie inicjatywy w celu wniesienia skarg nie należało do poszczególnych instytucji (z wyjątkiem przypadków, w których Komisja sama występowała w roli podmiotu udzielającego zamówienia)?
- b) (pytanie pomocnicze) Czy Komisja nie powinna była przynajmniej dysponować pełnomocnictwem udzielonym jej przez inne instytucje w celu reprezentowania ich interesów przed sądem?
- 2) a) Artykuł 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka gwarantują każdej osobie prawo do rzetelnego procesu z czym wiąże się zasada, że nikt nie może być sędzią we własnej sprawie. Czy z zasadą tą jest zgodna sytuacja, w której Komisja najpierw występuje jako organ ochrony konkurencji i nakłada sankcję za zarzucane zachowanie, czyli utworzenie kartelu, które stanowi naruszenie art. 81 traktatu (obecnie art. 101 TFUE) i uprzednio sama prowadziła dochodzenie w ramach tego postępowania a następnie przygotowuje postępowanie w sprawie odszkodowania przed sądem krajowym i podejmuje decyzję w sprawie wniesienia skargi przy czym ten sam członek Komisji jest odpowiedzialny za obydwie kwestie, które są ze sobą związane a dodatkowo sąd krajowy, do którego się zwrócono nie może zmienić decyzji nałożeniu sankcji?
- b) (pytanie pomocnicze) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a, czyli stwierdzenia niezgodności, w jaki sposób poszkodowany (Komisja lub instytucje lub Unia) może w przypadku czynu bezprawnego (utworzenia kartelu) na podstawie prawa Unii dochodzić odszkodowania, które również stanowi prawo podstawowe?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — Anton Las przeciwko NV PSA Antwerp

(Sprawa C-202/11)

(2011/C 219/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anton Las

Strona pozwana: NV PSA Antwerp

Pytania prejudycjalne

Czy flamandzki dekret w sprawie używania języków z dnia 19 lipca 1973 r. narusza art. 39 WE dotyczący swobodnego przepływu pracowników w Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nakazuje, pod sankcją nieważności, każdemu przedsiębiorstwu, którego siedziba znajduje się w regionie obowiązywania języka niderlandzkiego, redagowanie w tym języku wszystkich dokumentów dotyczących stosunku pracy, gdy zatrudnia pracownika na stanowisku o charakterze międzynarodowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — All Projects & Developments NV i in.

(Sprawa C-203/11)

(2011/C 219/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: All Projects & Developments NV

Bouw- en Coördinatiekantoor Andries NV

Belgische Gronden Reserve NV